

DENI ROȘCA

Peripețiile hamsterului

Ilustrații de Adela Maria Calistru

Într-o noapte toridă de vară, Şumi stătea la geam, privind afară, când zări ceva de-a dreptul şocant – pisoiful Pată, serios, arogant, cu gesturi ample şi bine gândite, dirija un cor de pisici lălăite.

„Aha! Deci asta faci tu când nu dormi... Cum vine noaptea, te transformi dintr-un simplu motan în dirijor de cor!” îşi spuse Şumi gânditor. „Ce n-aş da să cânt şi eu”, oftă hamsterul din greu.

A doua zi, dis-de-dimineată, pisoiful se trezi cu Şumi-n faţă:

— Pată! Pată! Ce talent uimitor! Cine-ar fi zis c-ai stofă de dirijor?

— Ce tot bombăni acolo, rozătoare pitică? Mi-ai stricat visul...

Visam budincă, pui prăjit, castroane cu lapte...

— Dar, Pată, te-am văzut dirijând astă-noapte! îl întrerupse Şumi pe pisoii. Aş vrea să cânt şi eu cu voi!

— Să cânti cu noi? Ha, cât tupeu! Să le cânti stelelor e greu! Nu oricine e capabil, i-o tăie Pată, deloc amabil.

PATĂ

Furios că Șumi îi aflate pasiunea secretă, Pată puse la cale o vendetă: să-l facă să pară vinovat de-un fapt necuviincios, ba chiar nerușinat. Așa că a doua zi, într-ascuns, furișat, începu să roadă fotoliul tatei preferat.

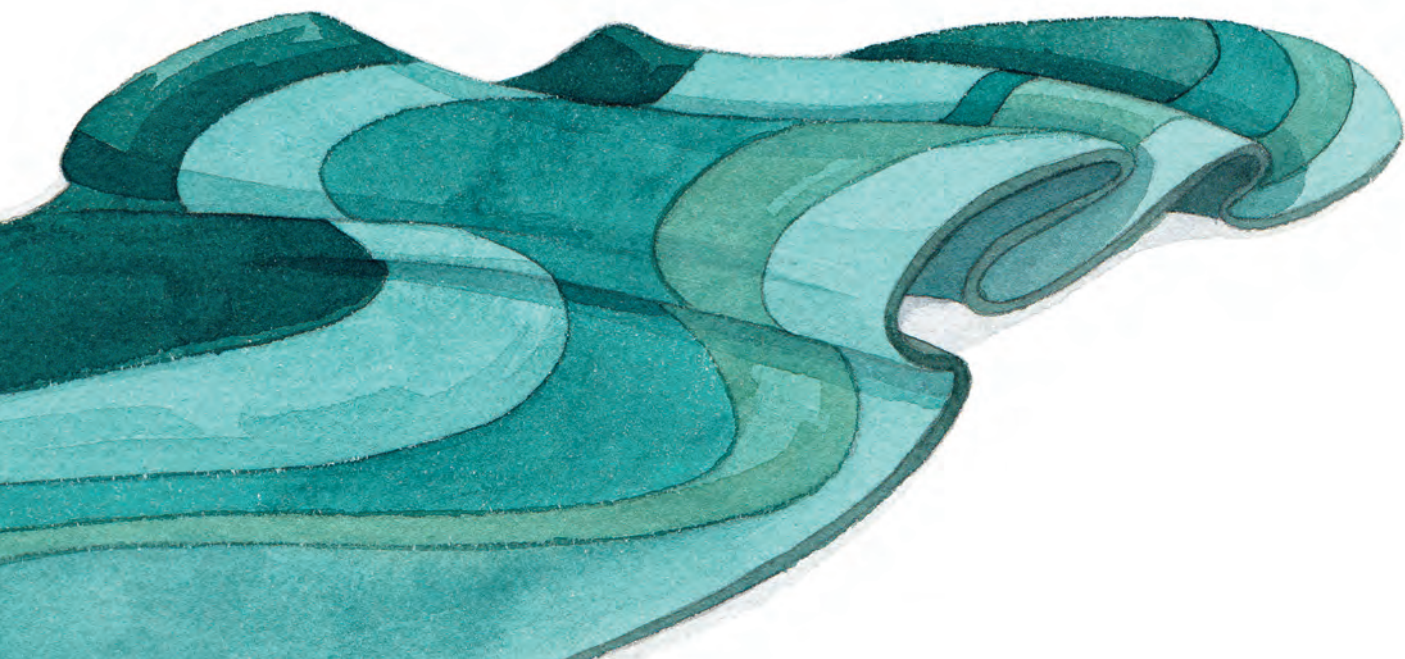
Și roase și roase o vreme, cu ghearele adânc înfipite-n perne, cu prudență ca să nu se afle că vinovatul e chiar el, Pată, iar nu hamsterul cu inima curată.

La final, lăsa în urma sa numai găuri în scaunul de catifea,
și puf și pene peste tot...

Când își văzu fotoliul favorit, cândva nou, acum găurit, tatăl fetiței se-nfurie și strigă:

— Ce cauți tu liberă prin casă, creatură mică și blănoasă?! Cin' ți-a dat drumul din cușcă?

